

BOG

JEG GÅR I MINE FARS STØVLER (/BOEGER/JEG-GAR-I-MINE-FARS-STOVLER)

Af Julie Top-Nørgaard (/forfattere/julie-top-norgaard) (2016)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET (HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?SEARCH_BLOCK_FORM=870970-

Log ind (/user/login?destination=/boeger/jeg-gar-i-mine-fars-stovler) for at anmelde BASIS%3A52208416&FRAGMENT=CONTENT

Facebook (http://www.facebook.com/share.php?

Tweet (https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratusiden.dk/boeger/jeg-

u=http://litteratusiden.dk/boeger/jeg-gar-i-mine-fars-

gar-i-mine-fars-stovler&status=Jeg går i mine fars

stovler&title=Jeg går i mine fars støvler)

stovler+http://litteratusiden.dk/boeger/jeg-gar-i-mine-fars-stovler)

Forfatteren (f. 1974) skildrer i dagbogsform forløbet fra da hendes far blev erklæret uhelbredeligt kræftsyg og gradvist fik det værre, til han døde godt to år senere.

TAGS:

DØENDE (/TAXONOMY/TERM/13201)

FAR-DATTER FORHOLDET (/TAXONOMY/TERM/3009)

FØLELSER (/TAXONOMY/TERM/3597)

KRÆFT (/TAXONOMY/TERM/5979)

PÅRØRENDE (/TAXONOMY/TERM/8194)

SYGDOM (/TAXONOMY/TERM/10238)

SYGHESTORIER (/TAXONOMY/TERM/10242)

TAB (/TAXONOMY/TERM/10348)

ANMELDELSE

08 apr.16

(/users/marion-tirsgaard)

Af Marion Tirsgaard (/users/marion-tirsgaard)

Skribent

Smuk og ærlig. Andre ord behøves egentlig ikke i beskrivelsen af Julie Top-Nørgaards fortælling om at miste sin far efter et længerevarende sygdomsforløb

Julie Top-Nørgaard er midt i livet, da hendes far får konstateret prostatakræft. Hun begynder at forberede sig på den sorg, der vil komme og sætter sine efterårsplaner på standby. Men i stedet for at dø som forventet, rammes faren af en blodprop i hjernen og mister en stor del af sit sprog. I små kronologiske dagbogsnotater skildrer forfatteren bevægende enkelt den vrede, afmagt og altoverskyggende træthed, der følger med i kølvandet på et længevarende sygdomsforløb - men også glæden over at genfinde sin far, der gennem hele barndommen har været fraværende.

Julie Top-Nørgaard er journalist og klummeskriver ved Information, gift og har to små børn, da hendes far bliver alvorligt syg, og afhængighedsforholdet mellem far og datter pludselig skifter fortegn. Julie starter sine notater i august 2011 og slutter i marts 2015, godt 3 måneder efter farens død. Hun skildrer i kronologiske og enkle nedslag sin fars sygdomsforløb fra sygehus, til genoptræningscenter, ældrebolig, hospice og til sidst plejehjem, hvor faren sover stille ind. Nedslagene omhandler alt fra lægebesøg, besøg hos faren og praktiske gøremål til barndomsminder og betragtninger om Julies egen følelsesmæssige tilstand.

"Jeg har lige fået 20 timer om ugen, det er fint, for det giver fleksibilitet. Til at få hans liv på skinner. Og til syge børn, lægebesøg, indkøb og oprydning. En lille bitte ekstra belastning, og mit hjerte hamrer derudad, min maven knuger sig sammen, jeg begynder at tude. Der skal ingenting til. Det er så skizofrent. Den ene dag er alt godt... Den næste dag ligger jeg på sofaen og kan nærmest ikke bevæge mig."

Forældrene blev skilt, da Julie var to år, og opvæksten har været præget af en selvoptaget og fraværende far, og Julie har en del betragtninger over forholdet til faren, for hvordan takler man det, at ens far pludselig påtvinger sig alt, når han aldrig har givet noget tilbage? Julie Top-Nørgaard når ikke frem til en konklusion – måske fordi der ikke er nogen - men man kan bag frustrationerne og vreden fornemme fortællingen om en far og datter der pludselig, ved livets ende, kommer tættere på hinanden.

Julie Top-Nørgaard skildrer enkelt og livsklogt sin fars sygdomsforløb og sorgen, og alt hvad det bærer med sig af vrede, praktiske gøremål, træthed og følelsesmæssige rutsjeture. Og hun gør det med en med en ærlighed, der aldrig nogensinde nærmer sig det sentimentale eller uværdige, og som sætter spørgsmålstejn ved det, man bør føle, når man er i sorg.

"Min egen sorg – over at miste den far, jeg har haft – den er allerede gammel. Den har jeg båret på i årevis. Så jeg sørger ikke. Jeg er nærmere befriet for sorg. Jeg er vemodig og lettet. Jeg er så lettet over, at han fik en fin død".

Det er en smuk og ærlig bog i alle henseender, og den kan varmt anbefales til alle - både de, der har mistet og de, der er ramt af sorg.

Oprindeligt skrevet af Marion Tirsgaard, Litteratursiden.

BOGDETALJER

Indgår i boglisten: Døden - i faglitteraturen

